

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. Didrachma soluit Christus. Quod Exactores à Christo semel, hoc
semper ab Illo exigunt, qui sub spe veniæ peccant liberius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

perfecti stare. Id est, ut cum nihil in vobis defuerit quo resistatis in certando. sic steteris semper victores ut numquam victi jaceatis. Nam et si etiam multoties viceris. si vel semel vincaris, hoc uno rues in interitum unde te numquam erues. Sic saepe se vinci patitur ut semel vincat. Sic saepe à certando desistit ut postea decertaturus oblitat acius. Cui nomina mille, mille nocendi artes, propter quas fidelis sponsa Domini describitur esse in Canticis; sicut turris David qua edificata est cum propugnaculis: mille clypei pendens ex ea, omnia armatura fortium.

Cant. 4.

Hinc apertè sanctus Basiliius ad hæc verba Deuteronomij decimo quinto secundū septuaginta Interpretes, Attende tibi ipse, MILLES es? collabora Evangelio, milita bonā militiā contra spiritus nequitia, adversus vitiosas carnis affectiones, induitor omnem armaturam Dei, ut probe te ei. si quis graciosus Ducitus qui huic te militiā adlegit. Proinde ut nullū implerem vitæ istius negotiū & perperam curam. Athleta es? attende tibi ipse ne quam ex legibus athletico agoni præscriptam inveniare transgressus: ut strenuus pugil, ipse habeto animam oculum nisi quam & variantem, sed attentum & perui-

gilum. Præmuni ac tuere passis manibus partes quarum plaga lethali sit. In adversarium, immo oculo intendo fixus. Per vicia istius circuli salu ut perseveres, hæc sancit sententia, nimirum animo ut sis non supino, aut concidant, sed arrecto: non dormituriens sed per vigili ac sobrio, qui quo multa cum vigilantia præsens sit, & norit sibi præfisse.

Hæc verò tibi particulatim. ubi & quando plus est ponendæ operæ modo essent applicanda, nam quod callidius emittit Dæmon, hoc est ne quod univèrsim dicitur, tibi ascribas, & ascriptum in manu habeas. Quo velut gladio vel clypeo, semper sis paratus, temperque dicas sive ad aggrediendum sive ad resistendum, Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.

Sic omni custodia servabū cor tuum: quia ex Prover. 4. ipso, vita procedit, ut monet Sapiens, & declaratur in prima parte. Fecit quarta infra Hebdomadam quartam post Epiphaniā, ubi quæ hie plura defunt, reperies. Vide & sanctum Augustinum ad hunc Psalmi versiculum; Benedicū Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.

S A B B A T O.

DIDRACHMA SOLVIT CHRISTVS DOMINVS.

Et cum venissent Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non solvit didrachma? Ait; Etiam. Matth. 17.

DIDRACHMA seu Didrachmum erat genus monetæ, respondens septem solidis Gallicis, quod primò ex lege iustum fuit quorannis solvi à Judæis in usum tabernaculi. Deinde vero subacta Judæa, Romani tributum illud traxerunt in rem suam, atque eorum nomine Publicani à singulis exigebant.

Non erat certè Christus Dominus huic tributo subiectus, unde pergit Evangelista: Et cum intrasset in domum, prævenit eum Iesus, dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributum vel censum? A filio suo, an ab alieno? Et ille dixit, ab alieno. Dixit illi Iesus: Ergo liberi sunt filij. Quasi diceret, ut interpretatur S. Augustinus: Filij Regum cum sua familia liberi sunt à Tributo pendēdo: quare magis

Ego qui Regū Regum naturalis sum filius, cum mea familia, immunitus ero & liber? Noluit tamen hac libertate uti, sed libens volens tributum solvit atque hanc inter alias Petro rationem protulit: Vt autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum: & cum piscem qui primus ascenderit, tolle, & aperto ore eius, invenies statorem: illum sumens da eis pro me, & c.

Sic interea Dominus suis, supremam suam declarare voluit majestatem, & summam libertatem qua solutus erat & liber ab omni tributo; cum non tantum terræ ac hominum, sed etiam piscium & maris, cui nullus princeps dominari potest, dominium se habere ostendit, quando à mari, & ex ore piscis petendum jubet illud tributum cui se solvendo libens subicit.

Ex quibus sic breviter expositis, tres erui possunt Veritates Practicæ ad triplicem perfectionis viam spectantes, & ita planæ ut longiori discursu non sit opus ad eas fusius explanandas.

Prima dehortatur à peccato, peccantes liberius sub spe facilis obtinendæ veniæ, quibus hæc opponi debet Veritas:

Quod Exactores à Christo semel, hoc semper ab illo exigunt qui sub spe veniæ peccant liberius.

RATIO EST, Quia quod Exactores à Christo semel petierunt hoc videlicet fuit quod explicatum est, ut quod non debebat persolveret, atque ita cum esset liber, & Dominus, seipsum tamen servum & subditum faceret. Nonne hanc unam ab illis accepit Christus injuriam?

Sed hoc ipsum semper seu quoties peccant, qui sub spe veniæ peccant liberius, hoc ipsum à Christo exigunt, nempe ut quod ipsis non debet, pretium solvat quo peccatum dissolvatur. Cum enim peccando sperant veniam, non aliter sperant quam illo quo datur modo: non est autem alius dandæ veniæ modus, quam soluto per Christum peccati pretio; quod enim semel fundendo sanguinem, pretium Christus solvit ad quælibet dissolvenda peccata hoc ipsum tã particulatim applicandum est cuilibet peccatori convertendo, ut nisi particulatim applicetur, numquam convertatur, quia nulla datur alioquin gratia sine qua certum est nullam fore conversionem.

Hebr. 6.

Atque hinc quod ait Apostolus de peccatoribus, quod rursus sibi ipsi crucifigant Christum, multi sic interpretantur, quasi diceret, hoc agere peccatorem ut Christus iterum crucifigatur; Nam hoc agit peccando quod sibi vult & quod sperat remitti; non autem potest remitti nisi: ut sus quodammodo crucifigatur Christus, id est, nisi hoc ipsum particulatim applicetur pretium, quod semel quidem fudit in cruce, sed quod valorem non habet nisi dum applicatur; Quæ de re alibi fusius.

Tam verò quod hic præcipue perspici debet, non magis tenetur Christus hoc pretium applicare peccatori, quam tributum solvere quod petebatur; non minus liber est ab illo peccati persolvendo sive applicando pretio, quam liber et à tributo solvendo. Quot enim sunt peccatores quibus non ea datur gratia, quæ tibi oblata est ut convertaris? Quid porro in te est cur tibi hæc Christus gratiâ deberet potius quam alijs,

cum nulli profus illam debeat, & absolute dicat, *Miserabor cuius inferior, & misericordiam præstabo cuius miseraber?* Ex. 35. Rom. 9.

Et tamen, ô infanda præsumptio, tu hoc tamen peccator à Christo exigis, dum ab illo tam certus expectas gratiam, ut propterea liberius pecces, quasi hoc debito teneretur, quasi tuo jure id ab illo repeteres, quasi non esset gratia: nã si debita esset, non esset gratia. Nonne hoc est ab illo quoties peccas exigere, quod semel tantum Exactores petierunt, ut quod non debet solvat? At nonne hoc est satis impium ut inde pudeas, & à peccato deterrearis: nam vix est ullum peccatum, in quo hanc tacitè non tibi promittas veniam, cum si scires non condonandum peccatum, non ita facile peccato consentiret.

O quàm verè dictum à Domino; *Servire me fecisti in peccatis tuis* Primò quidem cū peccasti, subjiciendo libidinitæ Gratiam, legem, voluntatem & quidquid Christi est; tum deinde verò eum peccando tibi quodam tuo jure hanc eius vendicæ gratiam, quam hoc ipso vel præsertim offendis & repellis, quò tibi eam vendicæ. Sic proinde sapienter Ecclesiasticus; *Ne dixeris, peccavi, & quid mihi accidit trisite? Altissimus enim est patiens redditor. De propitiato peccato noli esse sine metu, nequò adducas peccatum super peccatum. Et ne dicas, Misericordia Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserabitur, misericordia enim eius ira ab illo cito proximant.* Eccl. 31.

Vide in r. p. Die 12. Januarij. Et Fer. 3. Hebdom. 4. post Epiph.

SECUNDA Veritas, ad diminuendas quantumlibet leves offensas, & bonum etiam non imperatum libenter faciendum.

Qua una re potissimum à majori divino cultu avocatur: eadem potius ad eum advocandi essemus.

RATIO EST, Quia libertate potissimum à majori Dei cultu avocatur: sive quia id nobis est liberum libertate Physica, quæ opponitur necessitati; sive quia non cogimur auctoritate superiori; sive quia nobis idlicitum fingimus quod ita placet. *Vi lamen habentes libertatem*: sive quia non ex præcepto sed consilio tantum virtus exercenda offertur. *Non enim servituti subjectus est in hujusmodi.* 1. Petr. 2. 1. Cor. 7.

Sed hæc ipsa libertas est, cuius recto usu ad majorem Dei cultum potius avocandi essemus. Primò quidem, quod liberi sumus naturaliter, singulare donum Dei est, quo supra cæteros ani-